

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-550/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Kamelije Parać, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MONTAŽNE KUĆE DLB d.o.o., Korenica, Mihaljevac 26, OIB: 07312289144, kojeg zastupa punomoćnik Bojan Bacinger, odvjetnik iz Čakovca, protiv tuženika VPA-MONTAŽA j.d.o.o., Klenovnik, Klenovnik 294, OIB: 91512689705, kojeg zastupa punomoćnik Josip Čiček, odvjetnik iz Zagreba, radi isplate iznosa od 8.651,04 EUR, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-3/2023-20 od 14. prosinca 2023., u sjednici vijeća održanoj 8. listopada 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana, potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-3/2023-20 od 14. prosinca 2023., u točki I. izreke u dijelu kojim je održan na snazi platni nalog kojim je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju iznos od 6.636,14 EUR / 50.000,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku:

-na iznos od 4.645,30 EUR / 35.000,00 kn od 1. lipnja 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te

- na iznos od 1.990,84 EUR / 15.000,00 kn tekuće od 21. travnja 2022. do isplate prema stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za trošak ovršnog postupka u iznosu od 116,62 EUR / 878,67 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22. rujna 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i u točki II. izreke u dijelu kojim

je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 474,81 EUR / 3.577,46 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-3/2023-20 od 14. prosinca 2023., u dijelu točke I. izreke i u dijelu točke II. izreke i sudi:

1. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 22. rujna 2022. javnog bilježnika Nade Šagi-Belcar iz Ivanca pod poslovnim brojem sudskog predmeta Ovr-7353/2022 u dijelu kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 4.645,30 EUR / 35.000,00 kn od 1. lipnja 2022. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za preko tri postotna poena, u dijelu kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 2.014,90 EUR / 15.181,25 kn od 16. srpnja 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te za trošak ovršnog postupka u iznosu od 99,35 EUR / 748,55 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22. rujna 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i u tom dijelu se odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

2. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 404,46 EUR / 3.047,40 kn.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba izjavljena protiv točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-3/2023-20 od 14. prosinca 2023. u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 124,42 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude u cijelosti je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 22. rujna 2022. javnog bilježnika Nade Šagi-Belcar iz Ivanca pod poslovnim brojem sudskog predmeta Ovr-7353/2022 (točka I. izreke), naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 879,27 EUR, dok je odbijen daljnji zahtjev tužitelja za naknadu troška u iznosu od 124,42 EUR (točka II. izreke).

2. Tako je prvostupanjski sud presudio na temelju odredbe čl. 1045. i čl. 376. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 125/11, 78/15,

29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) jer je nakon izvedenog dokaznog postupka utvrdio da je tuženik prouzročio tužitelju štetu u iznos od 6.636,14 EUR, kao i da mu duguje kupoprodajnu cijenu za vozilo u iznosu od 2.014,90 EUR. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji na odredbi čl. 154. st. 5. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP).

3. Protiv te presude tuženik je podnio žalbu pobijajući je zbog bitne povrede postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je počinjena bitna povreda odredaba čl. 354. st. 1. t. 11. ZPP-a jer prvostupanjski sud nije obrazložio sve relevantne činjenice te nije decidirano naveo o kojem se pravnom poslu radi u predmetnom slučaju. Pogrešno je utvrđena pasivna legitimacija za naknadu štete u iznosu od 4.645,30 EUR za oštećenje građevinske opreme prilikom izvođenja radova od strane tuženika. Dostavom police osiguranja tuženika direktoru tužitelja ne znači da je tuženik priznao štetu, već moraju biti ispunjeni svi uvjeti predviđeni Zakonom o obveznim odnosima. Nadalje, visina štete ne može se temeljiti na iskazu direktora tuženika, već je potrebno izvesti vještačenje. Nejasna je i uzročno-posljedična veza između radova i nastale štete, te je sud propustio objasniti na koji način je tuženik nanio štetu tužitelju, odnosno koji su to konkretni dijelovi opreme uništeni i na koji način. Osim toga, šteta se ne može ostvarivati pokretanjem ovršnog postupka, već je tužitelj za štetu morao pokrenuti parnični postupak. Što se tiče potraživanja iznosa od 15.000,00 kn na ime kupoprodaje teretnog vozila Fiat Ducato, dogovoreno je podmirenje tog iznosa kompenzacijom jer je i tuženik izvršio ugovorene radove za tužitelja, a prvostupanjski sud je propustio ocijeniti dostavljene isprave u spisu. U odnosu na potraživanje iznosa od 15.181,25 kn prema računu broj 22-124/01/1 od 15. srpnja 2022. predmetni račun nikada nije dostavljen tuženiku pa nije jasno ni na što se odnosi to potraživanje. Ako je riječ o posudbi stvari, onda je tuženik trebao potraživati povrat stvari, a tek u slučaju da se utvrdi da tuženik ne raspolaže posuđenim stvarima, ima pravo na naknadu štete. Predložio je uvažiti žalbu, preinačiti pobijanu odluku i odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga određenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

6. Donošenjem pobijane odluke nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako ni povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik izričito upire u žalbi. Izreka je razumljiva i nije proturječna sama sebi, kao ni razlozima presude, a u obrazloženju su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju spisa. Međutim, materijalno pravo je djelomično pogrešno primijenjeno.

7. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 8.651,04 EUR koji iznos se dijelom odnosi na naknadu štete, a dijelom na isplatu kupoprodajne cijene.

8. Tužitelj svoj zahtjev temelji na tvrdnji da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o izvođenju radova broj 06/2021, na temelju kojeg je tuženik izvodio radove betonskih temeljnih stopa, potpornih zidova, te zidova hale na objektu Esel d.o.o., Kanfanar. Prilikom izvođenja radova, tuženik je koristio tužiteljevu građevinsku opremu i oplatu za betoniranje. Tužitelj tvrdi da mu je uslijed korištenja te opreme nastala šteta jer je dio opreme postao u potpunosti neupotrebljiv, dok je za dio opreme morao platiti iznos za čišćenje i popravak. Na ime te štete potražuje iznos od 4.645,30 EUR / 35.000,00 kn, za koji iznos je izdao račun tuženiku. Nadalje, potraživanje iznosa od 2.014,90 EUR / 15.181,25 kn za koji je također izdan račun, odnosi se na vrijednost posuđene opreme koju tuženik nakon uporabe nije vratio tužitelju natrag. I naposljetku, treći dio potraživanja iznosa od 1.990,84 EUR / 15.000,00 kn po računu broj 62/01/1 od 20. travnja 2022. odnosi na kupoprodajnu cijenu za automobil marke Fiat Ducato kojeg je tuženik kupio od tužitelja.

9. U prigovoru protiv platnog naloga (odgovoru na tužbu) tuženik je istaknuo da iznos od 15.000,00 kn predstavlja kupoprodajnu cijenu za vozilo, koji iznos je podmiren kompenzacijom. Naime, tuženik je vršio radove za tužitelja te je imao potraživanje prema tužitelju s te osnove, dok je tužitelj potraživao kupoprodaju cijenu za vozilo, koji iznosi su prebijeni, odnosno tužiteljevo potraživanje je prestalo kompenzacijom. U odnosu na potraživanje preostalog iznosa, tuženik je istaknuo da mu nije poznato na što se odnosi to potraživanje.

10. Nakon izvedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da tužiteljeva tražbina s osnove kupoprodajne cijene nije prestala kompenzacijom, pa tužitelj osnovano potražuje taj iznos na temelju odredbe čl. 376. ZOO-a. Glede preostalog iznosa kojeg tužitelj potražuje s osnove naknade štete, prvostupanjski sud je primjenom odredbe čl. 1045. i čl. 1046. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev u tom dijelu utvrdivši da je tužitelj dokazao nastanak štete dokumentacijom u spisu, dok tuženik nije osporio postojanje tih tražbina.

11. Pravilno tuženik žalbenim navodima ističe da je tužitelj za potraživanje naknade štete trebao pokrenuti parnični postupak, a ne podnijeti prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Naime, tužiteljevo potraživanje u tom dijelu ne proizlazi s osnove prometa roba ili usluga između stranaka, već je riječ o naknadi štete, a o zahtjevu o ne/osnovanosti naknade štete ne može se podnositi prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, već samo tužba. Međutim, kad je već javni bilježnik donio rješenje o ovrsi, a prvostupanjski sud ga održao na snazi time je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, a koja nije utjecala na zakonitost i pravilnost pobijane odluke.

12. U odnosu na tužiteljevo potraživanje naknade štete za nastala oštećenja na građevinskoj opremi i oplati, zatim troškove čišćenja i popravka dijela te opreme, tužitelj je, u odgovoru na tuženikov prigovor detaljno opisao u čemu se sastoji šteta, na koji način je ta šteta nastala i njezinu visinu, o čemu je priložio dokumentaciju u

spis. Iz priložene dokumentacije proizlazi da je tužitelj pokušao ostvariti namirenje naknade štete za nastala oštećenja na građevinskoj opremi i oplati, zatim troškove čišćenja i popravka dijela te opreme u iznosu od 4.645,30 EUR / 35.000,00 kn od osiguravajućeg društva Generali osiguranje d.d. (list 88. spisa) po polici broj P13-10202332550 sklopljenoj između tuženika (kao ugovaratelja osiguranja i osiguranika) i Generali osiguranja d.d. kojom je ugovoreno osiguranje od odgovornosti prema trećima. Nadalje, iz specifikacije oštećene opreme proizlazi koja je oprema oštećena i u kojoj količini, zatim koja je oprema ostala neuporabljiva i koja oprema je zahtijevala strojno čišćenje. Uz navedeno, tužitelj je istaknuo da je predmetni iznos štete odredio u iznosu kojeg je on morao platiti zakupodavcu te građevinske opreme. Na pripremnom ročištu održanom 28. travnja 2023. tužitelj je istaknuo da je račune za naknadu štete izdao dogovorno s tuženikom, a tuženik, koji je bio prisutan na tom ročištu, tu tvrdnju nije osporio

13. Tuženik je potraživanje naknade štete samo paušalno osporio u prigovoru, a nakon što je tužitelj podneskom od 17. travnja 2023. detaljno opisao nastanak i visinu štete, tuženik je na pripremnom ročištu održanom 28. travnja 2023. zatražio rok za očitovanje od 15 dana na tužiteljev podnesak od 17. travnja 2023. Tuženik se nije očitovao na tužiteljeve tvrdnje, a niti je pristupio na ročište za glavnu raspravu održano 30. listopada 2023. na koje je bio uredno pozvan. Imajući u vidu ovakvu procesnu pasivnost tuženika, i ovaj sud kao i prvostupanjski sud smatra da tuženik nije valjano osporio tužiteljevo potraživanje naknade štete, dok je tužitelj dokumentacijom u spisu, ali i iskazom zastupnika po zakonu tužitelja logično i vjerodostojno opisao poslovni odnos s tuženikom i način na koji mu je nastala šteta i u kojoj visini. Tuženik žalbenim navodima osporava visinu štete, međutim, radi se o isticanju nove činjenice u smislu odredbe čl. 352. ZPP-a prema kojoj se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a što nije slučaj u ovome predmetu.

14. Što se tiče isplate kupoprodajne cijene od 1.990,84 EUR / 15.000,00 kn po računu broj 62/01/1 od 20. travnja 2022. za automobil marke Fiat Ducato kojeg je tuženik kupio od tužitelja, tuženik je u prigovoru osporio to potraživanje tvrdeći da je ono prestalo kompenzacijom. Tužiteljev zastupnik po zakonu je u svom iskazu detaljno obrazložio na koji način je angažirao tuženika za izvođenje radova, da se cijena vozila trebala kompenzirati s izvedenim radovima, međutim, tuženik radove nije odradio do kraja, pa stoga nije ni moglo doći do kompenzacije. Na ročište za glavnu raspravu na kojoj se izvodio dokaz saslušanjem stranaka u postupku, tuženikov zastupnik po zakonu nije pristupio niti je opravdao svoj nedolazak.

15. Prema odredbi čl. 269. st. 2. ZPP-a sud će, s obzirom na sve okolnosti, ocijeniti od kakva je značenja što stranka nije došla na saslušanje ili što je uskratila iskaz. Uzimajući u obzir da je tuženik samo u prigovoru osporio potraživanje kupoprodajne cijene, pri čemu nije pristupio na ročište radi izvođenja dokaza saslušanjem, niti je osporio tužiteljeve tvrdnje iznesene u podnesku od 17. travnja 2023. i na ročištu za glavnu raspravu, dok je tužitelj detaljno obrazložio poslovni odnos, odnos kupoprodaje i način podmirenja kupoprodajne cijene, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio osnovanim i to potraživanje tužitelja.

16. Uzimajući u obzir rezultate cjelokupnog dokaznog postupka kao i procesnu pasivnost tuženika, pravilno je prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo i obvezao tuženika na isplatu iznosa od 4.645,30 EUR / 35.000,00 kn na ime naknade štete i iznosa od 1.990,84 EUR / 15.000,00 kn na ime kupoprodajne cijene primjenom odredaba čl. 376., čl. 1045. i čl. 1046. ZOO-a.

17. Što se tiče utuženog iznosa od 2.014,90 EUR / 15.181,25 kn na ime štete koja se odnosi na vrijednost posuđene opreme koju tuženik nakon uporabe nije vratio natrag tužitelju, prvostupanjski sud je u tom dijelu pogrešno primijenio materijalno pravo. Glede tog iznosa tužiteljev zastupnik po zakonu je istaknuo da u više navrata pozvao tuženika na vraćanje posuđenih stvari, na što tuženik nije reagirao, pa stoga potražuje naknadu štete u visini nabavne cijene za novu opremu, odnosno sniženoj cijeni za rabljenu opremu.

18. Prema odredbi čl. 509. ZOO-a ugovor o posudbi nastaje kad posuditelj preda posudovniku određenu stvar na besplatnu uporabu, a ovaj se obveže vratiti je nakon uporabe. Posudovnik je dužan vratiti stvar posuditelju po isteku ugovorenog vremena (čl. 515. st. 1. ZOO-a). Ako vrijeme uporabe nije ugovoreno, ali je određena svrha uporabe, posudovnik je dužan vratiti stvar odmah nakon što ostvari ugovorenu svrhu ili kad protekne vrijeme u kojem je tu svrhu mogao ostvariti (stavak 2.). Ako nije ugovoreno niti trajanje niti svrha uporabe (izmoljena posudba), posudovnik je dužan vratiti posuđenu stvar čim to posuditelj zatraži (stavak 3.).

19. Slijedom navedenog, osnovna obveza posudovnika je da vrati posuđenu stvar. Iz dokaznog postupka proizlazi da je tužitelj zahtijevao vraćanje posuđenih stvari od tuženika, a tuženik tom zahtjevu nije udovoljio. U takvoj situaciji, tužitelj je tužbenim zahtjevom prvenstveno trebao potraživati povrat posuđenih stvari, a ne naknadu štetu u visinu vrijednosti tih stvari jer se ugovorom o posudbi tuženik obvezao vratiti stvari nakon uporabe. Stoga je prvostupanjski sud pogrešno prihvatio tužbeni zahtjev za naknadu štetu u iznosu od 2.014,90 EUR / 15.181,25 kn i tome pogrešno primijenio materijalno pravo iz odredbe čl. 509. i čl. 515. ZOO-a, pa je u tom dijelu tuženikova žalba osnovana.

20. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio pobijanu odluku u dijelu točke I. izreke, dok je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a tuženikova žalba djelomično uvažena i pobijana odluka preinačena za iznos od 2.014,90 EUR / 15.181,25 kn na način da je taj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan.

21. Prvostupanjski sud je nadalje djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo u dijelu kojim je tužitelju dosudio zakonske zatezne kamate na iznos naknade štete po stopi koja je propisana za trgovačke ugovore. S obzirom na to da se u tom dijelu ne radi o trgovačkim ugovorima, već o izvanugovornoj odgovornosti naknade štete, tužitelju pripada pravo na zakonske zatezne kamate po stopi koja je propisana za „ostale odnose“, a ne za trgovačke ugovore. Zbog navedenog, tuženikova žalba je djelomično uvažena i pobijana odluka u tom dijelu preinačena primjenom odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a.

22. S obzirom na to da je tužitelj u većem dijelu uspio u sporu, to je trošak postupka potrebno odrediti primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a. Prvostupanjski sud je pravilno tužitelju odredio radnje koje su bile potrebne za vođenje postupka u skladu sa odredbom čl. 155. ZPP-a i mjerodavnih odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; dalje: OT). Međutim, kako je u konačnici tužitelj djelomično uspio u postupku, to je i trošak tog postupka potrebno odrediti razmjerno tom uspjehu. Uzimajući u obzir iznos koji je tužitelj zahtijevao i koji mu je dosuđen, proizlazi da je u sporu uspio u omjeru od 77%, odnosno tuženik je uspio u omjeru od 23%. Oduzimajući od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, proizlazi da tužitelj osnovano potražuje trošak u omjeru od 54%. S obzirom na to da potreban trošak tužitelja za vođenjem spora iznosi 879,27 EUR / 6.624,86 kn, uzevši u obzir razliku uspjeha u sporu od 54%, proizlazi da tužitelju pripada iznos od 474,81 EUR / 3.577,46 kn. Stoga je bilo potrebno odbiti tužiteljev zahtjev za trošak u iznosu od 404,46 EUR / 3.047,40 kn. Tužitelju je u istom omjeru bilo potrebno odrediti trošak ovršnog postupka, odnosno njegov zahtjev za naknadu troškova ovršnog postupka, koji je osnovan za iznos od 116,62 EUR / 878,67 kn, dok je u preostalom iznosu od 99,35 EUR / 748,55 kn tužiteljev zahtjev bilo potrebno odbiti. Slijedom navedenog, o troškovima ovršnog i parničnog postupka je odlučeno primjenom odredaba čl. 380. t. 2. i t. 3. ZPP-a.

23. Tuženik nema pravni interes za pobijanje točke II. izreke prvostupanjske odluke u dijelu kojim je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 124,42 EUR, jer je takva odluka povoljna za tuženika. Zbog navedenog, primjenom odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 8. listopada 2024.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3086d-61b01**

Kontrolni broj: **08f81-3fc49-98709**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.